

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi“:	
ar piesūtīšanu:	bez piesūtīšanas:
par: Ls	(saņemot kantorī)
par: Ls	par: Ls
1 gadu 22,—	1 gadu 18,—
1/2 gadu 12,—	1/2 gadu 10,—
3 mēn. 6,—	3 mēn. 5,—
1 „ 2,—	1 „ 1,70
atsevišķu num. 1,30	atsevišķu num. 1,10
	pie atkalpārdev. 13

Latvijas valdības
Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:
Rīgā, Valdemāra ielā 6, 3. stāvā
Telefons 20032
Runas stundas no plkst. 9 līdz 12

oficiālais laikraksts
svētdienas un svētku dienās

Sludinājumu un abonementa
pieņemšana no plkst. 8.30 līdz 15.30
Rīgā, Valdemāra ielā 6, 2. dzīv.
Telefons 20031

Sludinājumu maksa:

a) tiesu sludināj. līdz 25 vienslej. rind.	Ls 6,—
par katru tālāko rindiņu	„—,25
b) tiesu sludin. par negodīgu un netīrīgu	veikalnieku sodīšanu līdz 25 viensl. r.
par katru tālāko rindiņu	„—,25
c) citu iestāžu slud. par katru viensl. r.	„—,30
d) priv. pers. oblig. slud. par katru viensl. r.	„—,35
e) par nozaud. dok. izslud. par katru dok.	„ 1,50
f) par sadegušu dok. izslud. katrai pers.	„ 1,—

62. num. Ceturtdien, 1939. g. 16. martā Divdesmitotrais gads

Papildinājumi Izglītības un kultūras nolikuma XVI pielikumā.
Pārgrozījumi Valsts civildienesta likumu I, IX, XI un XVI pielikumos.
Ārlietu ministra paziņojums par Papildu nolīguma pie 1396. g. 22. februārī Rīgā noslēgtās konvencijas tirdznieciskās apgro-

zības veicināšanai starp Latviju un Beļģijas-Luksemburgas Saimniecisko Savienību spēkā stāšanos.
Dzelzsceļu virsvaldes rīkojums.
Senata Administratīvā departamenta 1938. gada spriedumi. (Pielikumā.)

toru brigādu pārziņi, robežstaciju maiņas aģenti“, b burtam pievienot vārdus „robežstaciju tehniskie aģenti“, un nodalījumam „Pasta un telegrafa departamenta“ pievienot šādu c burtu:
c) gaisa ostas komandants.
Tā paša (1.) panta 6. punktam pievienot vārdus „kā arī meža darbu pārziņi“.
2) 2. panta 1. punktu svītrot.
Tā paša panta 3. punktā, nodalījumā „Dzelzsceļu virsvaldē“ a burtā svītrot vārdus „robežstaciju maiņas aģenti“.

Tā paša (2.) panta 5. punktu izteikt tā:
5) Zemkopības ministrijā: materiālu laukumu un ūdensdārzu pārziņi, dārznieki, kā arī brīva līguma mežsargi un sargi.
3) 9. panta 4. punktam pievienot vārdus „brīva līguma mežsargi“.
Šie pārgrozījumi stājas spēkā 1939. g. 1. aprīlī.
Rīgā, 1939. g. 9. martā.
Ministru Prezidents K. Ulmanis.
Tautas labkl. ministris J. Volonts.

Papildinājumi Izglītības un kultūras nolikuma XVI pielikumā.

Izglītības un kultūras nolikuma (1937. g. izd.) XVI pielikumu papildināt ar šādiem 12¹. un 12². pantiem:

12¹. Technikumu un zemāko tehnisko arodskolu skolotāji ar inženiera vai arhitekta gradu saņem par savas specialitātes vai radniecīgu priekšmetu (izņemot matematiku, fiziku un dabas zinības) mācīšanu piemaksu Ls 3,— apmērā mēnesī par nedēļas stundu (ieskaitot arī virsstundas).

12². Arodskolu ārštata skolotājiem - aroda specialistiem vajadzības gadījumos var ar izglītības ministra piekrišanu izmaksāt mēneša algas vietā atlīdzību līdz Ls 5,— par katru faktiski pasniegto stundu.
Šie papildinājumi stājas spēkā 1939. g. 1. aprīlī.
Rīgā, 1939. g. 9. martā.
Ministru Prezidents K. Ulmanis.
Izglītības ministris J. Auškāps.
Tautas labkl. ministris J. Volonts.

Pārgrozījumi Valsts civildienesta likumu I, IX, XI un XVI pielikumos.

Valsts civildienesta likumu (1938. g. izd.) I, IX, XI un XVI pielikumos grozīt šādi:

I. Minēto likumu I pielikuma 9. pantu izteikt šādi:

9. Šo likumu 13. pantā paredzētai veselības stāvokļa noskaidrošanai iestāde sūta kandidātu Rīgā — uz valsts darbinieku ambulanci, bet citur — pie attiecīga aprīkta ārsta vai Veselības departamenta šim nolūkam izraudzīta cita ārsta, rakstiski minot kandidatam paredzēto dienesta nozari un attiecīgos gadījumos norādot, kādām prasībām veselības ziņā piegriežama sevišķa vērtība. Uz kandidata rakstisku lūgumu vai iestādes pieprasījumu Veselības departaments var uzdot valsts darbinieku ārstu komisijai pārbaudīt ārsta atzinumu. Uz ārsta vai ārstu komisijas pieprasījumu pārbaudāmajam kandidatam jāiesniedz vajadzīgie ārstu - specialistu un ārstniecības iestāžu atzinumi un medicīnisko izmeklējumu rezultāti.
Konstatētie veselības bojājumi nav izpaužami.
Atlīdzību par veselības pārbaudi maksā pārbaudāmais kandidats pēc Tautas labklājības ministrijas noteiktas taksēs.
Veselības stāvokļa konstatēšana nav obligatoriska, ja darbinieks pāriet uz citu dienesta nozari vai uz citu resoru bez dienesta pārtraukuma vai pēc pārtraukuma, kas nepārsniedz 7 mēnešus. Tāpat, ja pārbaudītā kandidata pieņemšana dienestā nokavējusies ne vairāk kā 7 mēnešus, viņa veselības stāvokļa jauna konstatēšana nav obligatoriska.
Piezīme. Dzelzsceļu dienesta kandidatu veselības pārbaudei pastāv īpaši noteikumi.
II. Minēto likumu IX pielikuma II nodalījuma 1. panta sākumā pēc vārdiem „bet Rīgā četri“ iespraust vārdus „kā arī Kara ministrijas pārstāvis šajā komisijā“.
III. Minēto likumu XI pielikuma IV nodaļu atvietot ar sekojošo:

IV. Noteikumi par uztura naudu Jūrniecības departamenta peldošo līdzekļu personālam.

1. Jūrniecības departamenta peldošo līdzekļu personāls komandējuma naudas vietā saņem uztura naudu.
2. Uztura naudas aprēķināšanai peldošajiem līdzekļi sadalīti 3 grupās:
I grupā — ledlauzis „Krišjānis Valdemārs“, tvaikonis „Hidrografs“ un skolas kuģis „Jūrnieks“;
II grupā — ledlauzis „Lāčplēsis“, ostu tvaikonis, motorlaivas, celtni, pārdziņi un ugunskuģi;
III grupā — zemes sūcēji, zemes smēļēji, liellaivas un citi.

3. Uztura naudas norma dienā noteikta:

I grupas peldošo līdzekļu	
kapteiņiem un „Krišjāņa Valdemāra“ Ls	
vecākam mehanikim	2,50
stūrmaņiem, mehanikiem, vecākiem mašīnistiem, radiotelegrafistiem un radiotelegrafistu palīgiem	2,10
pārējam personālam un apmācības braucienos jūrskolas audzēkņiem	1,80

II grupas peldošo līdzekļu	
kapteiņiem, vadītājiem, stūrmaņiem, mehanikiem, mašīnistiem	2,10
pārējam personālam	1,40

III grupas peldošo līdzekļu	
bagarmeistariem, stūrmaņiem, I mehanikiem un kontrolieriem	1,50
pārējam personālam	1,20

4. Uztura naudu aprēķina no dienas, kad peldošais līdzeklis iziet no savas piederības ostas, līdz dienai, kad tas atgriežas šajā ostā. Ja peldošais līdzeklis atradies ārpus savas piederības ostas kalendāra dienā mazāk par sešām stundām, tad uztura naudu par šo dienu neizmaksā.
Piederības ostu peldošiem līdzekļiem noteic Jūrniecības departaments.

1. piezīme. Uztura naudu ledlauža „Krišjāņa Valdemāra“ personālam izmaksā par visu šā ledlauža aktīvas darbības sezonu, sākot no pirmās iziešanas dienas jūrā kuģu izvešanai vai ievēšanai un beidzot ar Jūrniecības departamenta noteiktu dienu.
2. piezīme. Jūrniecības departamenta katram gadam noteiktā navigācijas laikā jūrskolas audzēkņi un skolas kuģa „Jūrnieks“ personāls saņem uztura naudu par katru dienu, kad viņi atrodas praktiskā apmācībā uz „Jūrnieka“.
5. Darbinieki, kas pieņemti dienestā uz peldoša līdzekļa tam atrodoties ostā, pie kuras tas nepieder, nesāņem uztura naudu par to laiku, kamēr šis peldošais līdzeklis atrodas minētā ostā.
6. Kolkasraga bākas personāls, līdzīgi peldošo līdzekļu personālam, saņem uztura naudu par dienām, kurās tas nodarbināts uz bākas salīņas, šādos apmēros:
bākas uzraugs, tehniķi un mašīnisti Ls 1,20
pārējie darbinieki 0,80 dienā.

IV. Minēto likumu XVI pielikuma 1., 2. un 9. pantus grozīt šādi:

1) 1. panta 1. punktam pievienot vārdus „kā arī vieglo automobiļu šoferi“.
Tā paša panta 4. punktā, nodalījumā „Dzelzsceļu virsvaldē“ a burtā pēc vārda „konduktori“ iespraust vārdus „konduk-

toru brigādu pārziņi, robežstaciju maiņas aģenti“, b burtam pievienot vārdus „robežstaciju tehniskie aģenti“, un nodalījumam „Pasta un telegrafa departamenta“ pievienot šādu c burtu:
c) gaisa ostas komandants.
Tā paša (1.) panta 6. punktam pievienot vārdus „kā arī meža darbu pārziņi“.
2) 2. panta 1. punktu svītrot.
Tā paša panta 3. punktā, nodalījumā „Dzelzsceļu virsvaldē“ a burtā svītrot vārdus „robežstaciju maiņas aģenti“.

Paziņojums.

Latvijas pilnvarnieks parakstīja Briselē š. g. 31. janvārī „Papildu nolīgumu pie 1936. gada 22. februārī Rīgā noslēgtās konvencijas tirdznieciskās apgrozības veicināšanai starp Latviju un Beļģijas-Luksemburgas saimniecisko savienību“. Nolīgums apstiprināts Ministru kabineta š. g. 2. marta sēdē un ir stājies spēkā 1939. gada 15. februārī saskaņā ar tā 5. panta noteikumiem. Minētā nolīguma teksts un tā tulkojums latviešu valodā pievienoti šim paziņojumam.
Rīgā, 1939. gada 8. martā.
Ārlietu ministris V. Munters.

Le Président de la République de Lettonie

et

Sa Majesté le Roi des Belges,

agissant tant en Son nom qu'au nom de

Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg,

en vertu d'Accord existant,

désireux de développer les relations commerciales entre l'Union Economique Belgo-Luxembourgeoise et la République de Lettonie dans le cadre de la Convention pour favoriser les échanges commerciaux entre l'Union Economique Belgo-Luxembourgeoise et la Lettonie conclue à Riga, le 22 février 1936, ont résolu de conclure à cet effet un Accord Additionnel et ont désigné pour leurs Plénipotentiaires:

Le Président de la République de Lettonie,
Son Excellence Monsieur le Dr. Mikelis Valters, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire.

Sa Majesté le Roi des Belges,
M. Paul-Emile Janson, Son Ministre des Affaires Etrangères et du Commerce Extérieur,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Les Hautes Parties contractantes conviennent de maintenir, comme base de leurs échanges commerciaux, le rapport de 100 : 70, prévu à l'alinéa premier de l'article premier de la Convention du 22 février 1936 entre l'Union Economique Belgo-Luxembourgeoise et la Lettonie, jusqu'au moment où la Lettonie aura récupéré le solde déficitaire accusé, à la date de la signature du présent Accord Additionnel, par la balance commerciale entre l'Union Economique Belgo-Luxembourgeoise et la Lettonie, afférente à la période d'application de la Convention précitée et compte tenu du rapport ci-dessus.

Article 2.

Le Gouvernement letton s'engage à comptabiliser pour la récupération du solde dont il est question à l'article précédent la moitié des trente pour cent des devises provenant de la différence entre la valeur des importations réciproques déterminée conformément à l'alinéa premier de l'article premier de la Convention précitée.

Article 3.

a) Pour que les dispositions conventionnelles leur soient applicables, les marchandises belges et luxembourgeoises importées en Lettonie devront — indépendamment de l'original du certificat d'origine ci-après — être accompagnées, lors de leur dédouanement à l'importation pour leur consommation ou leur transformation, du double du certificat d'origine conforme au modèle A ci-annexé et d'une copie de la facture, ces deux documents devant, avant exportation, être munis du visa de l'Office de Compensation Belgo-Luxembourgeois. Les autorités lettonnes compétentes estampilleront les deux documents précités et les transmettront à l'Office de Compensation Belgo-Luxembourgeois.

b) Les marchandises lettonnes devront, lors de leur dédouanement à l'importation pour leur consommation ou leur transformation dans l'Union Economique Belgo-Luxembourgeoise, être accompagnées de deux copies de la facture, délivrée par le vendeur à l'acheteur, portant une déclaration du vendeur quant à l'origine lettonne de la marchandise, ainsi que le visa d'une autorité lettonne à ce habilitée. L'Office de Compensation Belgo-Luxembourgeois estampillera une copie de la facture et la transmettra aux autorités lettonnes compétentes.

c) Les formalités prévues aux lettres a) et b) ci-dessus s'appliqueront également aux marchandises qui feront l'objet de compensations privées dûment autorisées en conformité des dispositions conventionnelles.

Article 4.

a) Les opérations de compensation privée autorisées en exécution de l'alinéa premier de l'article 5 de la Convention du 22 février 1936 porteront, à l'entrée dans l'Union Economique Belgo-Luxembourgeoise, sur des importations supplémentaires de marchandises lettonnes. Soixante-dix pour cent du montant de ces importations pourront être affectés au paiement de marchandises belges ou luxembourgeoises importées en contre-partie en Lettonie, les trente pour cent restants étant à comptabiliser, pour leur entière valeur, à la récupération du solde dont il est question à l'article premier du présent Accord Additionnel.

b) Par dérogation aux dispositions du second alinéa de l'article 5 de la Convention précitée, toutes opérations de compensation privée devront, sans exception, être dûment autorisées au préalable par les organismes désignés à cet effet à la fois en Lettonie et dans l'Union Economique Belgo-Luxembourgeoise.

Article 5.

Le présent Accord Additionnel fait partie intégrante de la Convention pour favoriser les échanges commerciaux entre l'Union Economique Belgo-Luxembourgeoise et la Lettonie, signée à Riga, le 22 février 1936. Il entrera en vigueur le 15 février 1939.

En foi de quoi les Plénipotentiaires précités ont signé le présent Accord et y ont apposé leur cachet.

Fait en double à Bruxelles, le 31 janvier 1939.
Dr. M. Valters, P. E. Janson.

Jēkabpils virsmežzinis

inž.-mežkop. Antons Riekstiņš

miris 1939. g. 14. martā

Viņu piemiņā paturēs

Mežu departaments

Mežu departamenta kulturtechniķis

Alfrēds Cīrulis

miris 1939. g. 13. martā

Viņu piemiņā paturēs

Mežu departaments

Modèle A.
(Cette mention ne sera pas reproduite)

Exportations de l'Union Economique Belgo-Luxembourgeoise vers la Lettonie.

CERTIFICAT D'ORIGINE.
(Original.)

No.	Double-Triple.
Expéditeur:	Destinataire:
Nom:	Nom:
Domicile:	Domicile:
Rue:	Rue:

Nature de la marchandise: (nom commun ou dénomination commerciale ou technique).

Mode d'emballage:

Nombre des colis:

Marques et Nos.

Poids { brut: ... Kg. } ou autres unités
{ net: ... Kg. } de mesures.

Valeur: (chiffres et lettres).

CIF ports lettons.

Il est certifié que les marchandises désignées ci-dessus sont d'origine

Nom, prénoms, qualité, résidence (signature).

Sc e a u.

Le présent certificat d'origine a été délivré par l'organisme belge ou luxembourgeois dûment habilité ci-après:

Visa de l'Office de Compensation Belgo-Luxembourgeois (*).

(* Cette mention ne sera pas reproduite sur l'original.

Tulkojums.

Latvijas Republikas Prezidents

un

Viņa Majestāte Beļģiešu Karalis

kā savā vārdā, tā arī uz pastāvošo līgumu pamata

Viņas Karaliskās Augstības
Luksemburgas Lielhercogienes

vārdā,

vēlēdamies veicināt tirdznieciskos sakarus Beļģijas-Luksemburgas Saimnieciskās savienības un Latvijas Republikas starp tādās robežās, kādas paredzētas 1936. gada 22. februārī Rīgā noslēgtā konvencijā tirdznieciskās apgrozības veicināšanai starp Beļģijas-Luksemburgas Saimniecisko savienību un Latviju, nolēmuši noslēgt šajā

nolūkā papildu nolīgumu un iecēluši par saviem pilnvarniekiem:

Latvijas Republikas Prezidents:

Viņa ekselenci Dr Miķēli Valtera kungu, savu ārkārtējo sūtni un pilnvaroto ministri,

Viņa Majestāte Beļģiešu Karalis:

Paul-Emile Janson kungu, savu ārlietu un ārējās tirdzniecības ministri,

kuri, uzrādījuši savas attiecīgās pilnvaras, kas atrastas labā un pienācīgā kārtībā, vienojušies par sekojošiem noteikumiem:

1. pants.

Augstās Līdzības puses vienojas uzturēt par pamatu tirdznieciskiem apgrozījumiem attiecību 100 : 70, kāda paredzēta 1936. g. 22. februārī starp Beļģijas-Luksemburgas Saimnieciskās savienību un Latviju noslēgtās konvencijas pirmā panta pirmajā rindkopā, līdz tam brīdim, kamēr Latvija nebūs nolīdzinājusi savu pasīvo saldo, kas konstatēts Beļģijas-Luksemburgas Saimnieciskās savienības un Latvijas tirdznieciskā bilancē šī papildu nolīguma parakstīšanas datumā un attiecas uz iepriekš minētās konvencijas piemērošanas laiku, ņemot vērā augstāk pieņemto attiecību.

2. pants.

Saldo izlīdzināšanai, par ko runāts iepriekšējā pantā, Latvijas valdība apņemas norakstīt pusi no 30% valutas, kas ienāk no savstarpējā importa starpības vērtības, kā tas paredzēts augstāk minētās konvencijas pirmā panta pirmajā rindkopā.

3. pants.

a) Lai būtu iespējams piemērot konvencijas noteikumus, Latvijā importētām precēm — neatkarīgi no tālāk minētās preču izcelšanās apliecības oriģināla — pievienojami, nomuītojojot patēriņam vai pārveidošanai ievestās preces, preču izcelšanās apliecības dublikats, saskaņā ar šeit pievienoto paraugu „A”, un viens fakturas noraksts. Šie divi dokumenti pirms preču eksporta jāvizē Beļģijas-Luksemburgas kompensācijas birojam. Latvijas piekritīgās iestādes uzspiedīs savu spiedogu uz abiem minētiem dokumentiem un nosūtīs tos Beļģijas-Luksemburgas kompensācijas birojam.

b) Nomuītojojot patēriņam vai pārveidošanai Beļģijas-Luksemburgas Saimnieciskās savienībā ievestās Latvijas preces, tām pievienojami divi fakturu noraksti, kuras pārdevējs izsniedz pircējam; uz fakturu norakstiem jāatrodas pārdevēja deklarācijai par preču izcelšanos Latvijā, kā arī Latvijas piekritīgās iestādes vizai. Beļģi-

jas-Luksemburgas kompensācijas birojs uzspiedīs uz viena fakturas noraksta savu spiedogu un nosūtīs to piekritīgām Latvijas iestādēm.

c) Formalitātes, kādas paredzētas augstāk minētos a un b burtos, piemēros arī pienācīgā kārtā atļautām privātas kompensācijas precēm, saskaņā ar konvencijas noteikumiem.

4. pants.

a) Privāto kompensāciju operācijas, kas atļautas saskaņā ar 1936. g. 22. februāra konvencijas 5. panta pirmās rindkopas noteikumiem, pieskaitīs Latvijas preču papildu importam, ievēdot šīs preces Beļģijas-Luksemburgas Saimnieciskās savienībā. Septiņdesmit procentus no šī importa sumām varēs izlietot no Beļģijas vai Luksemburgas Latvijā izlīdzinājuma veidā importēto preču samaksai. Atlikušie trīsdesmit procenti pilnā vērtībā norakstami saldo izlīdzināšanai, par ko runāts šī papildu nolīguma pirmajā pantā.

b) Grozot minētās konvencijas 5. panta otrās rindkopas noteikumus, itin visām privāto kompensāciju operācijām vajadzēs vispirms dabūt atļauju no tām iestādēm Latvijā un Beļģijas-Luksemburgas Saimnieciskās savienībā, kuras izraudzītas šim nolūkam.

5. pants.

Šis papildu nolīgums uzskatāms par 1936. g. 22. februārī Rīgā parakstītās konvencijas tirdznieciskās apgrozības veicināšanai starp Beļģijas-Luksemburgas Saimniecisko Savienību un Latviju nedalāmu sastāvdaļu. Tas stājas spēkā 1939. g. 15. februārī.

Šo apliecinot, minētie pilnvarnieki parakstīja šo nolīgumu, uzspiežot tam savus zīmogus.

Izgatavots divos eksemplāros Briselē, 1939. g. 31. janvārī.

Dr M. Valters. P. E. Janson.

Paraugu „A”.
(Šī atzīme netiks minēta.)

Beļģijas-Luksemburgas Saimnieciskās Savienības eksports uz Latviju.

PREČU IZCELŠANĀS APLIECĪBA.
(Oriģināls.)

№	Dublikats-triplika.
Nosūtītājs:	Saņēmējs:
Vārds:	Vārds:
Dzīves vieta:	Dzīves vieta:
.....
Iela:	Iela:

Preces veids: (parastais, tirdznieciskais vai tehniskais nosaukums).

Iesaiņojuma veids:

Saiņu skaits:

Markas un numuri:

Svars: { bruto kg } vai citās svaru vienībās
{ neto kg }

Vērtība: (burtiem un cipariem uzrakstīta).
CIF Latvijas ostas.

Ar šo tiek apliecināts, ka šeit augšā minētās preces cēlušās

Vārds, uzvārds, stāvoklis, dzīves vieta. (paraksts).

Zīmogs.

Šo preču izcelšanās apliecību izdevusi piekritīgā Beļģijas vai Luksemburgas iestāde.

Beļģijas-Luksemburgas Saimnieciskās Savienības kompensācijas biroja viza (*).

(* Šī atzīme netiks minēta oriģinālā.

Valdības rīkojumi un pavēles.

106. RĪKOJUMS.

1939. g. 14. martā.

Preču izvešana pirms izpirkšanas.

Preču saņēmējiem, kas vēlas saņemt preces pirms izpirkšanas, jāiesniedz Dzelzsceļu virsvaldei lūgums un jāiemaksā dzelzsceļiem pienākošās veduma un papildu maksas nodrošināšanai drošības nauda:

- 1) uz krievu un normala platuma ceļiem Ls 1000.—
- 2) uz pievedceļiem 500.—
- 3) uz lauku ceļiem 300.—
- 4) par dzīvu zivju sūtījumiem neatkarīgi no ceļa platuma . . . 200.—

Ja Dzelzsceļu virsvaldei nav iebildumu, tad tā dod stacijai rīkojumu attiecīgai personai, firmai vai iestādei izdot preces pirms izpirkšanas.

Stacijas pēc rīkojuma saņemšanas izdod preces bez veduma un papildu maksas iekasēšanas, iepriekš ievācot uz preču dokumentiem pastāvošos noteikumus paredzētā kārtībā parakstu par preču saņemšanu, kā arī attiecīgos gadījumos izraksta atļaujas preču izvešanai no stacijas. Dzelzsceļiem pienākošies maksājumi par tekošā dienā izdotām precēm preču saņēmējam jāiemaksā stacijas kasē ne vēlāk kā nākošā darbdiēnā līdz kases slēgšanai. Ja preču saņēmējs minētā termiņā nenokārtotu maksājumus, tad stacijai tūlīt jāpārtrauc preču izdošana pirms izpirkšanas, un par dzelzsceļiem pienākošām summām jāstāda paziņojumi 3 eksemplāros uz veidlapas ser. F 327, parādot summas grāmatās un norēķinos dokumentu ailē. Pirmais paziņojuma eksemplārs nekavējoties jāiesūta dzelzsceļu ierēdņu kontroles daļai ar atsevišķu rakstu, otrs — jāpieliek pie norēķina, bet trešais eksemplārs jāuzglabā stacijā.

Ja preču saņēmējs vēlas atjaunot preču saņemšanu pirms izpirkšanas, tad viņam jāiesniedz Dzelzsceļu virsvaldei jauns lūgums.

Par visiem preču saņēmējiem, kuriem atļauta preču izdošana pirms izpirkšanas, stacijai jāraksta saraksts, uzrādot tānī preču saņēmēja vārdu un uzvārdu, firmas vai iestādes nosaukumu, tāpat arī Dzelzsceļu virsvaldes rīkojumu par preces izdošanu pirms izpirkšanas. Ja preču saņēmējs vēlas izbeigt preču saņemšanu pirms izpirkšanas, tad viņam par to jāiesniedz paziņojums Dzelzsceļu virsvaldei, kura atmaksā drošības naudu, ieturot nesamaksātās summas, ja tādas izrādītos.

Valsts iestādēm un arī Rīgas un Liepājas pilsētas valdēm atļauts vagonu sūtījumus izdot pirms izpirkšanas un bez drošības naudas iemaksas, neizprasot Dzelzsceļu virsvaldes atļauju. Dzelzsceļiem pienākošies maksājumi par izdotām precēm valsts iestādēm un minētām pilsētas valdēm jānokārto stacijā ne vēlāk kā nākošā darbdiēnā līdz kases slēgšanai.

Ja valsts iestādes vai pilsētas valdes pienākošos dzelzsceļiem maksājumus noteiktā termiņā nenokārto, tad stacijai jārikojas tāpat kā ar privātiem saņēmējiem, kuri termiņā nav nokārtojuši maksājumus.

Ar šo atcelts 1926. gada 355. rīkojums, kas izsludināts „Dzelzsceļu Vēstneša” 1926. g. 23. numurā, līdz ar tā vēlākiem grozījumiem un papildinājumiem.

Rīkojums spēkā ar 1939. g. 1. aprīli.

Dzelzsc. galv. direktors K. Bļodnieks.

Ekspluat. direktors J. Stakle.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Latvijas amatniecības kameras
paziņojums

par amatu meistaru pārbaudēm.

1. Personām, kas vēlas turēt amata meistara pārbaudi kungu cepurnieka amatā, līdz 1939. g. 1. maijam jāiesniedz lūgums Latvijas amatniecības kamerasi.

2. Pārbaudē var pieteikti personas, kas nav jaunākas par 24 gadiem, kas mācījušās amatu pie meistara un pēc tam vismaz 5 gadus strādājušas savā amatā kā zelti vai patstāvīgi.

3. Latvijas amatniecības kameras amata meistaru pārbaudes noteikumi izsludināti „Vald. Vēstn.” 1937. g. 157. num., bet pārbaudes programmas izsludinātas mēnešrakstā „Amatnieks”. Noteikumi, programmas un lūgumu veidlapas dabūjamas Amatniecības kamerā un amatnieku biedrībās.

Rīgā, 1939. g. 13. martā.

Kameras priekšsēdētājs J. Lukševics.
Generalsekretārs Ed. Bisenieks.

